



בבית המשפט העליון

בש"א 5525/22

לפני: כבוד הרשמת ליאור משאלי שלומאי

המבקש: אדוארד בבחנוב

נגד

המשיב: פקיד השומה -גוש דן

**בקשה מיום 18.8.2022 להארכת מועד להגשת
בקשה לדיון נוסף; תשובה מיום 23.8.2022**

החלטה

המבקש עותר להארכת המועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה בע"א 4488/21 מיום 21.7.2022. המשיב מתנגד לבקשה.

המועד האחרון להגשת הבקשה לקיום דיון נוסף על פסק הדין חלף זה מכבר ביום 7.8.2022, בחלוף 15 יום ממועד מתן פסק הדין כאשר ימי הפגרה באים במניין הימים (ראו: תקנה 4 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984; בש"א 6927/11 רוכמן נ' קיבוץ מעניית (24.1.2012)). הבקשה להארכת מועד הוגשה על-ידי המבקש ביום 18.8.2022, היינו באיחור של 11 ימים. לטענת המבקש האיחור האמור נבע מטעות בדין בשל עמימות החקיקה הרלוונטית ביחס לשאלה אם ימי הפגרה באים במניין הימים לעניין המועד להגשת בקשה לדיון נוסף. עוד נטען כי אחד מבאי-כוח המבקש גויס לשירות מילואים החל מיום 2.8.2022 ועד ליום 9.8.2022 (למעט יום 8.8.2022), ואף משום כך לא ניתן היה להגיש את הבקשה לדיון נוסף במועדה.

דין הבקשה להידחות. אכן, טעות בדין עשויה להוות "טעם מיוחד" להארכת מועד לנקיטה בהליך. אולם, בענייננו הבקשה חסרה פירוט באשר למאמצים שנעשו על-

ידי המבקש, אשר מיוצג הן בערעור והן בהליך שלפניי, כדי לברר מהם הכללים והמועדים החלים בכגון דא, וממילא לא ניתן לומר כי הורם הנטל להוכיח שהטעות הנטענת הייתה בלתי נמנעת באורח סביר (ראו: בש"מ 6229/11 דון יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה (10.1.2012)). בהקשר זה אציין כי אף פניית בא-כוח המבקש לבאת-כוח המשיב בה, כך נטען, הועלתה טענת העמימות, אירעה כשבעה ימים לאחר חלוף המועד להגשת ההליך. בנוסף לכך, אציין כי הכללים החלים באשר למועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף, ובהם הכלל שלפיו הפגרה באה במניין הימים בהליך זה, הם כללים ברורים ומושרשים בפסיקה (ראו: עניין דוכמן, בפסקאות 10-11 (24.1.2012); בש"א 7622/12 לוי נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ, פסקה 5 (11.11.2012)).

אשר לטענה בדבר שירות המילואים של אחד מבאי-כוחו של המבקש, הרי שהיא נטענה בעלמא, מבלי להבהיר, בין היתר, מדוע נמנע בא-כוחו השני של המבקש להגיש את הבקשה במועדה.

עוד אוסיף, כי גם סיכויי ההליך אינם תומכים בהיעתרות לבקשה. הליך הדיון הנוסף שמור כידוע למקרים חריגים ויוצאי דופן, ואולם בענייננו עסקינן בפסק דין שבגדרו נדחה הערעור מכוח תקנה 148(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, מבלי שנקבעה בו כל הלכה חדשה. על פני הדברים, מקרה זה אינו בא בגדר המקרים הנדירים שבהם יורה בית המשפט העליון על קיום דיון נוסף.

אשר על כן, ולנוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' באלול התשפ"ב (29.8.2022).

ליאור משאלי שלומאי

ר ש מ ת